

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λήξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμώντάς σε.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τὴ τῶν θαυμάτων αἴγλη, ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες, ὅθεν ἡμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἰλασμόν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγεθ θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή, Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιοὺς

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι ἀεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μου φωτίσατε, μέλλοντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος, ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίου Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσβέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν, ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ρύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπήνεγκατε, τρικυμίαν γενναίω φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί, αἰκίσσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπήνεγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον

Ἴὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριὴλ σοὶ προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα, μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὦδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει

Σοφία λόγον, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκός, ἰσχυρὸ Πνεῦματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτους κελεύει σὲ ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τὴ καρτερία σου, καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος, τὴ θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Λύσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τὴ στοργὴ μὲ τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σώσον με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τὴ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ, οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἰλάριον πιστοί, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμῆσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἡ κολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον, ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶργετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἰμάσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παρρησία, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἰταμὸς μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον, ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων καταπλήττετο, καὶ τὴν ἦτταν ὀρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον

Συντριβὲν τὴ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ὤκησας, καὶ ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις προελήλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ὦδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Σὺ Κύριε Ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα, σὺ Ἅγιε τοῖς Ἄγιοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι

προθυμότητα.

Ἐρωτι θεϊκῶ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερεις ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μονον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζεις, φλεγόμενος μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμη θανατούμενος.

Θεοδοκίον

Τις δύναται τὸ σόν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὃ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὦδὴ ς'

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη

Οὔ πῦρ ὀθδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πείρα, γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ καθαρὰς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρι αἵματος ἀνδραγαθία, μόνος αὐτούς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνειως θεράποντας.

Εὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῶ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοδοκίον

Ἴδου ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμανουήλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε».

Συναξάριον

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι

- Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη.
- Εἶφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.
- Δωδεκάτῃ βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλαρίον τε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς ἐχρημάτισε Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ἡ ἀγία Βερονίκη ἡ αἱμορροοῦσα, ἦν Ἰάσατο ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θεῷ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες πανεύφημοι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐρρει χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων, παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἴαμα, ποτίζον τοὺς μέλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη τῇ θεία τὸν νοῦν, ὀχυρωθεὶς βασάνων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγάζων Ἰλάριε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ὡς τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀγιωτέρα κύεις, τὸν πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀμίαντος, εὐλογημένη ἀεὶ, Μήτηρ δεδοξασμένη.

Ὦδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν, ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε, χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεύμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόμως, Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρεύσαντες, ἀσεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβεσαν, τοὺς δὲ πιστοὺς κατήρδευσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σαρκωθείς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο κόσμον οὕτω βοῶντα, Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύνα με, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ὦδὴ θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴδε φωταυγῆς καὶ Ἱερὰ καὶ εὐσημος, τῶν Μάρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίζαντες, ἀλουργίδα παναοίδιμοι, ταύτην ὠραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύοντες.

Ἡ γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει, τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ἣ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνή γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σου ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὀρωμένη τοῦ σώματος, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος, ὅθεν σὲ πίστει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.